STELLA

de Liviu Radu

Semiîntiineric. Vorbe, rostite în şoaptă, încercând să ascundă ruşinea. Normal, se spovedesc doar cei care se ruşinează de faptele lor.

Câte puteai auzi în cabina de spovedanie... Furturi, adulteruri, violuri, incesturi, bătăi... fără a mai pomeni de sumedenia de păcate mai mărunte... O invazie de fapte murdare, dovedind o gândire murdară, care permitea comiterea lor. O lume bolnavă, bolnavă incurabil, fără preocupare pentru vindecare, gândea părintele Suarez în timp ce întreba mecanic şi distribuia, la fel de mecanic, penitenţe fără rost. La ce folosea să pui pe cineva să recite de o sută de ori o rugăciune, dacă prin aceasta nu-şi curăţa sufletul? Şi încă aceia care veneau la el reprezentau ce avea mai bun parohia, cei care posedau un dram de conştiinţă şi care, în felul lor, se că-iau de ceea ce făcuseră. Cât despre adevăraţii păcătoşi, aceia nu călcau prin biserică...

Şoaptele se scurgeau prin grilaj încet, parcă împiedicându-se în ţesătura de lemn, oprindu-se în ea, neîndrăznind să parcurgă drumul totuşi scurt până la urechile la care trebuiau să ajungă. Ritmul vorbirii era monoton, .fără intonaţie, fără emoţie, fără suflet...

Fără suflet?

Părintele Suarez tresări.

De unde o asemenea idee?

Probabil că intenţionase să-şi zică fără simţire...

Deveni atent şi încercă să urmărească şuvoiul de cuvinte care se scurgea spre el pornind din semiîntuneric.

— Şi a început să vină tot mai des... Nu-l încurajam, dar nici nu făceam'ceva să-l împiedic. Pe de o parte, fiindcă îmi era teamă - patronul ştia cu adevărat cum să provoace dure/ea -, iar pe de altă parte, prezenţa liii îmi producea... să-i spun bucurie? Plăcere? Nu găsesc un termen adecvat. Oricum, mă simţeam altfel când venea. Liberă. Necesară. Iubită. Iubită... Părinte, ce înseamnă iubire?

— Dumnezeu e iubire, mormăi automat Suarez, fără să-şi dea seama.

— Atunci, mă simţeam ca o zeiţă? Dumnezeieşte? Greu de spus... Oricum, pentru el reprezentam o zeitate, un obiect al adorării... Poate era un pic nebun, cine poate ştii... Bizareria

consta în faptul că şi eu fusesem cuprinsă de o stare... emoţională, să-i spunem, incredibilă, nejustificată. Iar atunci când a venit şi mi-a spus că nu mai are nici un ban, că făcuse împrumuturi mari, cu dobândă imensă, ca să mă poată vizita, iar creditorii îl urmăreau, şi mi-a propus să fugim împreună, am acceptat. Probabil că ideea mă atrăgea fără să-mi dau seama... Oricum, am acceptat. Apoi...

Şoapta de dincolo de grilaj încetă pentru un moment, iar părintele Suarez se trezi nerăbdă-'tor să afle ce se întâmplase în continuare. Nu îndrăzni însă să scoată vreun cuvânt, de teamă să nu pună capăt acelei destăinuiri ce-i sugera, într-un fel indescriptibil, că ascundea ceva foarte important:., mai important decât i se părea lui în momentul acela.

Silueta ascunsă în semiîntuneric oftă, apoi continuă cu o voce care părea mai puţin lipsită de expresivitate:

- In zori, după ce-au plecat ultimii cljenţi, Alvaro s-a strecurat în camera mea. Ne-am furişat împreună afară. Adusese cu el nişte haine... eu nu le aveam decât pe cele de lucru, nu puteam ieşi în stradă cu ele. Mă ţinea de mână şi mă trăgea după el... cred că altfel m-aş fi rătăcit, m-aş fi pierdut... Zgomotul maşinilor, mulţimea oamenilor, vălmăşagul din jur... Toate reprezentau pentru mine ceva nou, ameţitor, zăpăcitor... N-am apucat să mergem prea mult. Probabil că evadarea noastră declanşase vreun semnal de alarmă sau ne văzuse vreun paznic. Nici nu a-junsesem la colţul străzii, când din clădire au ieşit câţiva gardieni înarmaţi. Au deschis focul... Alvaro a fost ciuruit de gloanţe... s-a prăbuşit... am rămas lângă el, copleşită de un sentiment bizar - probabil groază. M-am trezit ţipând disperată. îmi pierdusem complet controlul, lucru care nu mi se mai întâmplase vreodată. Alvaro-a reuşit să-mi şoptească, printre clăbucii sângerii care-i umpluseră gura: Fugi, Steila, fugi! Şi am fugit... Fără ţel, fără ţintă. Fără să ştiu ce fac. A urmat o perioadă tulbure, în care mintea parcă nu mi-a funcţionat. Nu-mi amintesc pe unde am fost, cât timp am umblat... Ştiu doar că la un moment dat am văzut o biserică. Mi-am adus aminte că biserica reprezintă un sanctuar şi am intrat. Pentru că asta vreau să-ţi cer, părinte: dreptul la azil, la sanctuar!

Părintele Suarez tresări. Nu i se întâmplase niciodată un asemenea lucru. Trebuia să se consulte cu episcopul. Oricum, nu putea să refuze pe cineva care căuta adăpost în lăcaşul

sfânt... şi pe car'e, probabil, îl aştepta moartea dacă părăsea refugiul...

Se decise imediat.

- Fii fără frică, fiica mea. Aici te vei afla în siguranţă. Te voi conduce într-o cameră în care să te odihneşti. Până când voi lua legătura cu superiorii mei şi voi afla ce puteam face pentru tine.

...raportul Comisiei pentru sănătate a Congresului atrage atenţia asupra creşterii alarmante a răspândirii bolilor venerice. Acestea reprezintă circa 60% din cazuriie tratate în cljni-cile de stat. Numărul celor aflate în îngrijirea spitalelor particulare este necunoscut. Se apreciază că, în jumătate din cazuri, bolnavii nu pot fi salvaţi, deznodământul fiind extrem de rapid şi chinuitor. Medicii nu reuşesc decât să reducă durerile pacienţilor. Formele derivate din SIDA au căpătat o amploare fără precedent şi, spre deosebire de formele iniţiale, viruşii pot fi transmişi nu numai prin contact sexual, ci şi prin simpla atingere sau prin picături de salivă. Simplul fapt că vă aflaţi într-o încăpere cu un bolnav poate reprezenta un pericol de contaminare...

...Comisia pentru sănătate a înaintat preşedintelui un raport în care solicită teste medicale foarte serioase pentru toate persoanele care intră în ţară, indiferent de cetăţenie, ţinând seama de gradul de răspândire a unor asemenea boli în lumea a treia. Se solicită, practic, introducerea stării de carantină...

...Măsurile propuse au un grad redus de eficienţă, conform aprecierii membrilor Comitetului pentru sănătate publică, întrucât nu se cunoaşte nivelul de contaminare a populaţiei. De obicei, doar puţini bolnavi recurg la clinicile specializate... Au loc succesiuni de mutaţii ale virusului SIDA, iar tratamentele nu fac faţă formelor noi... Pe de altă parte, bolile venerice clasice dovedesc o rezistenţă crescândă la medicamentele obişnuite... . Raportul Centrului de Cercetări Medicale al Universităţii Ohio sugerează că o serie de boli precum tuberculoza, hepatita, tetanosul, pancreatita etc. s-ar transmite prin intermediul virusului numit X-75-R, to.t pe cale venerică.

...Virusul X-75-R reprezintă un virus gazdă care, la instalare, conform unei evoluţii încă neclarificată în perioada de

incubaţie, se poate transforma în bacili sau microbi generatori de boli clasice, dar cu o rezistenţă foarte sporită...

...practic, medicina se află într-o:situaţie de criză, din care nu poate ieşi decât printr-o descoperire revoluţionară...

...se apreciază că fondurile pentru cercetare sunt insuficiente. Dar, chiar dacă problemele financiare ar fi rezolvate, numărul cercetătorilor implicaţi ar fi mult sub cel necesar, se propune analizarea posibilităţilor de sprijinire şi implicare a institutelor din Europa, Japonia şi America de Sud...

Suarez o conduse pe tânăraIhibrăcată”în blugi şi tricou - prea largi şi, evident,1 bărbăteşti - într-o încăpere laterală, în care obişnuia să se odihnească în momentele în care obligaţiile-bisericeşti îi permiteau un moment de repaus. O privi curios.

O fată de nouăsprezece-douăzeci de. ani, cu trăsături fine, delicate. Piele roz, ochi mari, albaştri, păr blond. Gură mică, dar cu buze senzuale. Corpul, atât cât se putea ghici de sub veşmintele lălâi, părea de-o perfecţiune incredibilă, cu o proporţie ideală între mărimea sânilor, curbura şoldurilor şi subţirimea mijlocului.

Câtă deosebire faţă de enoriaşele lui obişnuite, scunde, grase, deformate de muncă şi naşteri... cu mâini aspre, pline de bătături...

Fata asta avea mâinile bine îngrijite. Evident, nu muncise niciodată. Chiar dacă ar fi reuşit să fugă cu Alvaro al ei, ce-ar fi făcut? N-o vedea lucrând într-o fabrică. Poate într-un magazin de lux, dar avea pregătirea necesară? După cum îi vorbise, păruse destul de nesigură, îşi găsise cuvintele cu greu, ca şi cum nu le-ar fi cunoscut prea bine înţelesul...

Regreta acum că n-o urmărise cu atenţie de la început, că nu-i pusese suficiente întrebări care să-l lămurească exact cu cine avea de-a face. Dâcă se gândea bine, se vârâse într-o chestie urâtă, fără să cunoască toate elementele. Ce să-i spună episcopului? Că oferise sanctuar unei fete urmărite... de cine? Care fugise... de unde?

Ezită un timp, apoi se hotărî:

— Spune-mi totul, de la început. Am înţeles că lucrai într-o casă... specială.

— Da. Ofeream clienţilor servicii sexuale.

Conform solicitărilor. Bineînţeles, gusturile deosebite se plăteau ca atare.

— Şi te-ai săturat să... lucrezi acolo? Ţi s-a făcut scârbă să fii folosită ca obiect al plăcerilor păcătoase?

— Nu cred. Nu-mi dau seama. N-am avut niciodată senzaţia de scârbă. Am fost întotdeauna convinsă că fac un serviciu clienţilor. Că le ofer ceva de care au nevoie. Altfel, de ce ar fi venit la mine?

— Atunci, de ce ai fugit?

— Sincer vorbind, nu ştiu. Dacă nu-mi cerea Alvaro lucrul acesta... De fapt, de când l-am cunoscut s-a întâmplat ceva deosebit cu mine, mi-am pierdut judecata. N-am mai ţinut seama de ceea ce învăţasem... Oricum, nimic nu mai avea importanţă. Doar să fiu cu Alvaro. Când eram cu el, lumea părea altfel... relaţiile cu el păreau altfel...

— Se purta cu tine mai bine decât alţi... clienţi?

— Nu în mod deosebit. Sigur, era blând, tandru... Dar şi alţii aveau maniere plăcute, încercau să nu-mi facă rău... însă Alvaro simţea ceva aparte pentru mine. Probabil că simţământul lui mi-a-fost transmis şi mie...

— Şi ce intenţionezi să faci?

— Nu ştiu... Am fugit de acolo cu gândul să rămân cu Alvaro. Acum, când el nu mai este... a murit, nu-i aşa? ...ar trebui să mă întorc... dar ceva mă împiedică... am impresia că lui nu i-ar plăcea... că n-ar fi dorit lucrul ăsta...

— N-ai rude, prieteni? Pe cineva la care să ceri ajutor?

— Nu. Pe nimeni. Sigur, am fost instruită să povestesc clienţilor care s-ar fi interesat de aşa ceva că provin dintr-o familie respectabilă, onorabilă, care mi-a oferit educaţie şi trai îmbelşugat... după care, o serie de catastrofe au dus la pierderea averii... părinţii s-au sinucis, eu am picat în mâinile unor ticăloşi care m-au atras pe calea pierzaniei... dar astea-s lucruri de povestit clienţilor.. Iar dumneata nu eşti un client, nu?

— Nu, o asigură Suarez. Sunt preot, ştii prea bine.

— Ştiu, răspunse fata, privindu-l. cu inocenţă, însă la noi au venit o mulţime de preofi...

Suarez roşi, fără să ştie prea bine de ce.

— Uscături există în fiecare pădure, mormăi el. Domnul le vede “pe toate... şi le răsplăteşte cum se cuvine. Bine, asta-i povestea pentru clienţii curioşi. Ca să-i înduioşezi, să-i faci să se

simtă în largul lor. Dar care-i povestea adevărată? Cum de-âi nimerit într-o asemenea casă?

— Am fost trimisă de Servants LMT.

— Bine, dar în ce condiţii? Ce te-a făcut să accepţi o asemenea... slujbă?

— Pentru asta am fost făcută. Patronul casei a cerut firmei ce-i trebuia şi a fost servit cu marfă de cea mai bună calitate.

Sparez se enervă.

— Cum să fii făcută pentru aşa ceva? Dumnezeu n-a creat oamenii pentru păcat!

— Eu n-am fost creată de Dumnezeu. Am fost făcută.... poate ar fi mai corect să spun fabricată... de către Servants Lmt. Nu sunt om, părinte.

— Dar ce?!

— Un android multifuncţional. Ultimul tip.

NIMENI NU POATE TRĂI FĂRĂ SEX!
Nu simţiţi că vă copleşeşte stresul? Nu simţiţi că aveţi nevoie de afecţiune? De dragoste? De un contact sexual deplin, care să vă elibereze de încordare?
DAR ÎN CE FEMEIE PUTEŢI AVEA ÎNCREDERE?
ORICE RELAŢIE ÎNTÂMPLĂTOARE PREZINTĂ RISCUL UNEI ÎMBOLNĂVIRI GRAVE.
ATUNCI?
Să vă mulţumiţi doar cu sex în cadrul familiei?
Să vă căsătoriţi doar pentru a avea la dispoziţie o femeie? Cu toate belelele pe care le implică un mariaj?
AR FI O MARE GREŞEALĂ!
Căsătoria nu rezolvă problema. Chiar dacă soţia se va mulţumi doar cu relaţiile sexuale din cadrul familiei, există riscul să se îmbolnăvească accidental, dacă are vreo prietenă sau colegă de serviciu mai libertină.
SAU INTENŢIONAŢI SĂ VĂ FACEŢI UN HAREM ŞI SĂ VĂ ŢINEŢI NEVASTA ÎNCUIATĂ ÎN CASA, FERITĂ DE LEGĂTURI CU LUMEA

EXTERIOARĂ?
NU, CĂSĂTORIA NU VĂ REZOLVĂ PROBLEMA!
ATUNCI, CE-I DE FĂCUT?
VĂ SPUNEM NOI!
APELAŢI LA CASELE **SANISEX**!
SANISEX este singura instituţie care vă oferă
femei produse de **SERVANTS.LMT**.
Femei sănătoase, care nu se pot îmbolnăvi.
Care garantează siguranţa actului sexual!
CARE GARANTEAZĂ SĂNĂTATEA
ACTULUI SEXUAL!
ATENŢIE!
Dacă suferiţi de vreo boală venerică,
iar scrupulele vă împiedică să aveţi contacte
sexuale, pentru a nu transmite boala
dumneavoastră şi altora,
FRECVENTAŢI CASELE **SANISEX**!
FEMEILE PRODUSE DE **SERVANTS LMT**.
NU SE POT ÎMBOLNĂVI!
ELE SUNT SUPUSE, ÎN MOD AUTOMAT,
STERILIZĂRII DUPĂ FIECARE ACT SEXUAL
DECI NU SE POT ÎMBOLNĂVI, NICI NU POT
DEVENI, ACCIDENTAL,
PURTĂTOARE DE VIRUŞI.
PENTRU SEX SĂNĂTOS, CASELE **SANISEX**!

Palatul episcopal era imaginea puterii lumeşti a bisericii. Un lux puţin prea bătător la ochi pentru a fi de un bun gust desăvârşit. Dar părintele Suarez - probabil şi alţi preoţi din parohii sărmane - simţea, intrând în acel lăcaş al reprezentantului Papei, că are de-a face cu o mare putere. Nu numai spirituală. Şi-l cuprindea o oarecare teamă, respectul cuvenit superiorilor lui sporea fără să-şi dea seama, văzând exprimarea fizică a. puterii lor lumeşti. Dispoziţia bătăioasă care-l cuprinsese în timpul drumului lăsă loc unei înclinări spre calcul, spre aspectul intelectual al problemei. Nu se mai gândea să-l înfrunte pe episcop, ci să-l convingă. Nu mai credea că încăpăţânarea îi va fi de folos, ci argumentarea logică. încercă să-şi limpezească mintea, să-şi ordoneze ideile.

Secretarul, un bătrân cărunt, slab, cu figura dezvăluind o veselie nepământească - un vechi colaborator al episcopului şi autor al unor studii deosebit de interesante - îi zâmbi cu înţelegere, îl pofti să ia loc şi să aştepte până când monseniorul se va elibera. Iar părintele Suarez aşteptă, dându-şi seama că acea aşteptare era o metodă deliberată de potolire a spiritelor, o ocazie de meditaţie de care mulţi dintre cei care veneau acolo nu aveau parte. Când, în cele din urmă, fu primit, ştia clar ce avea de spus şi cum să prezinte problema.

Episcopul arăta obosit, mult mai obosit decât păruse când îl văzuse ultima oară, în urmă cu doi ani - se zvonea că ar fi grav bolnav. Figura lui de intelectual fin, de-o nobleţe sufletească ieşită din comun, nu se potrivea prea bine cu veşmintele bogate pe care le purta.

- Problema nu-i simplă deloc, spuse el după ce preotul făcu o expunere scurtă, seacă, a motivelor ce-l determinaseră să ceară audienţa. Biserica n-a mai oferit sanctuar de mult, s-a ferit să se amestece în problemele lumeşti. Poate că ar fi cazul să-şi aducă aminte de rolul ei. Părinte, deocamdată ţine fata aia - sau ce-o fi -în biserică, iar eu voi trimite pe sora Maria a îngerilor s-o ia de acolo şi s-o adăpostească la mănăstirea din Bernardino. Vom aştepta un timp, să vedem cum evoluează lucrurile. Intervenţia noastră trebuie să aducă slavă lui Dumnezeu, glorie bisericii şi linişte făpturii aceleia. Vom medita asupra celor ce-s de făcut. Acum mergi în pace...

Suarez plecă, convins că lucrurile se puseseră în mişcare. Dar că acum venise rândul altora, mai pricepuţi în cele lumeşti, să acţioneze conform unor interese majore, în care el, Stella şi mulţi alţii nu erau decât simpli pioni...

Stimate domnule doctor,

Este imposibil ca printre bolnavii pe care-i îngrijiţi să nu existe unii cu grave probleme de comportament sexual. Masochişti, sadici! perverşi de toate felurile. Străduinţele dumneavoastră nu-i pot vindeca imediat. Poate niciodată. Mai devreme sau mai târziu, bolnavii scapă de sub control şi pornesc în căutarea a ceea ce doresc, a lucrului de care au nevoie. Adică sex în condiţiile pe care le imaginează mintea lor anormală.

Dar dumneavoastră ştiţi prea bine că norma litatea e un lucru relativ.

Câţi dintre pacienţii dumneavoastră devin persoane antisociale doar pentru că n-au cum să-şi satisfacă fanteziile erotice? Societatea noastră e bolnavă, imaginaţia sexuală a luat-o razna - suntem primii în recunoaşterea acestui lucru - atunci de ce să acuzăm indivizi mai slabi, care cedează tentaţiei?

Oare terapia dumneavoastră n-ar fi uşurată dacă pacienţii şi-ar putea îndeplini visele fără să încalce legea, fără ca nevrozele lor să fie agravate de un puternic simţământ de culpabilitate?

Suntem convinşi că echilibrul lor ar fi mult mai uşor de restabilit dacă n-aţi avea de tratat decât problema gusturilor erotice bizare, nu şi problema antisocială.

TREBUIE SĂ RECUNOAŞTEŢI CĂ -IMUL ŢI BOLNAVI AJUNG CRIMINALI PERICULOŞI DOAR PENTRU CĂ NU GĂSESC ÎNŢELEGERE ÎN SATISFACEREA DORINŢELOR LOR.

Dacă vi s-ar oferi posibilitatea ca pacienţii dumneavoastră să dispună ,de un loc retras, izolat, fără pericol de publicitate sau şantaj, în care să încerce pe viu aplicarea aberaţiilor ce le chinuie mintea, putând să dispună fără nici un risc de trupurile unor femei minunate, pe care să le supună la orice le trece prin cap - INCLUSIV UCIDEREA ACESTORA ÎN ORICE MOD DORESC - fără să-i tragă nimeni la răspundere, nu credeţi că problemele lor şi ale dumneavoastră s-ar simplifica?

GĂNDIŢI-VĂ LA SUGESTIA NOASTRĂ!

DACĂ IDEEA VĂ SURÂDE, CASELE SANI-SEX-SPECIAL VĂ AŞTEAPTĂ PACIENŢII!

VĂ VOR FI PUSE LA DISPOZIŢIE ÎNREGISTRĂRI, ÎN CARE SĂ PUTEŢI OBSERVA COMPORTAREA BOLNAVILOR.-Precum şi fişe cu observaţii ale personalului nostru. Veţi dis pune astfel de material documentar de prima mână, care se va dovedi extrem de folositor în stabilirea terapiei.

Apelaţi la noi şi veţi obţine succese inimaginabile. Şi un comision de zece la sută din încasările percepute de la clienţii pe care ni-i veţi trimite.

NU UITAŢI - SANISEX-SPECIAL!

Părintele Suarez se întorsese de la palatul episcopal fără să-şi fi găsit liniştea. Avea impresia.ca problema fusese doar amânată, că nu i se găsise încă rezolvarea. Nu era convins că

făcuse un lucru înţelept, iar episcopul trecuse uşor peste fapta lui, preocupat mai mult de implicaţiile lumeşti pe care el nu le înţelegea.

Ce făcuse? Acordase sanctuar unui android care căutase adăpost în biserica lui. Un meca-nism-femeie fugit dintr-un bordel. Un simulacru făurit pentru plăceri perverse, contrare naturii umane.

Dar androidul acela descoperise dragostea . şi încercase să scape de soarta pe care i-6 hotărâseră ce-i ce-l fabricaseră. Dovedise sensibilitate. Se manifestase ca o fiinţă înzestrată cu raţiune...

în momentul acela, în biserică pătrunseră trei indivizi.

Le auzi paşii şi se întoarse.

Bărbaţi înalţi, solizi, cu umeri laţi, în costume de culoare deschisă cu dungi întunecate. Ţi- ' neau în mână pălăriile albe, cu boruri late, pe care le scoseseră când intraseră în lăcaşul Domnului.

Unul dintre ei, un tip brunet, se închină în grabă. După înfăţişare părea a fi portorican. Oricum, un latino-american catolic. Ceilalţi doi, un negru cu nasul zdrobit, probabil un fost boxer, şi un alb ras în cap, cu mutră de debil mintal, păreau destul de stânjeniţi.

Se apropiată cu paşi lerîţi, ameninţători!

Când ajunseră lângă Suarez, brunetul şopti, cu voce răguşită:

— Bună ziua, părinte.

— Domnul să vă binecuvânteze. Cu ce vă pot fi de folos?

— Aveţi ceva care ne aparţine. îl vrem.

— Ceva care vă aparţine? se minună Suarez. Cine sunteţi voi?

— N-are importanţă cine suntem noi. Lucrăm pentru Bill Handstrom. Patronul caselor deocheate. Domnul Handstrom este o persoană importantă în oraşOI ăsta, părinte. Primarul, consilierii municipali, poliţia, judecătorii... toţi îl respectă şi au grijă să nu-l supere. Şeful nostru nu vrea scandal. Vrea doar ce-i al lui. Aşa că, să nu mai lungim vorba...

— De fapt, ce doriţi de la mine? Ce legătură am eu cu patronul caselor deocheate?

Părintele Suarez trăgea de timp. Ştia prea bine ce voiau cei trei. Pe Stella. însă nu intenţiona să le-o dea. Mai ales că

episcopul făgăduise, că o s-o ia de acolo şi s-o ascundă. Deci făcu pe prostul.

— Uite ce-i, părinte, se enervă portoricanul. Ştim că individa s-a refugiat aici. A fost văzută de mai multe persoane. N-are nici un rost să negaţi.

— Stai puţin, să ne lămurim. E vorba de o femeie?

— Da.

— Păi ai spus că-i vorba de ceva care vă a-parţine. Acum pomeneşti de o femeie. Cum să vă aparţină o femeie?

— Nu-i o femeie adevărată.

— Vrei să spui că-i vorba de un travestit? su-pralicită Suarez.

Individul păru încurcat.

-Nu, nu-i nici un travestit. O-femeie... Numai că-i o femeie artificială. Un robot, cum s-ar spune...

— Domnule, făcu Suarez pe supăratul, îţi baţi joc de mine? într-adevăr, în dimineaţa asta s-a refugiat în biserică o femeie care mi-a declarat că a fugit dintr-o casă rău famată, împreună cu iubitul ei. Bărbatul a fost ucis, iar ea a căutat adăpost aici. E de datoria mea să acord azil oricui îmi cere, cu atât mai mult unei femei care-i obligată să păcătuiască. Păcatul trupesc, fiule, este foarte grav! Poate nu-ţi dai seama, dar biserica a încercat, dintotdeauna, să salveze sufletele rătăcite, să le aducă pe calea cea bună. Recunosc că aici se află o femeie fugită din... instituţia patronului vostru. Dar e vorba de o femeie care, după ce a păcătuit - din motive doar de ea ştiute - a descoperit lumina. Biserica n-o poate respinge, nu-i poate refuza adăpostul solicitat.

— Dar, părinte, zise individul, evident indispus, v-am spus că nu-i vorba de o femeie adevărată! Că-i un robot!

— Tinere, mă crezi prost? Am stat de vorbăcu ea. Şi am privit-o, atât cât poate privi un preot o femeie. Am văzut şi eu filme la televizor. Ştiu ce-i ăla un robot. Femeia asta nu are braţe din metal, nici becuri în loc de ochi! Din ce-am discutat cu nenorocita aia, a fost folosită de clienţii voştri pentru a păcătui. Vrei să-mi spui că ţineţi o casă de plăceri pentru dezaxaţi care-şi satisfac plăcerile cu roboţi? Sau că indivizii ăia, clienţii voştri, nu-şi dădeau seama că au de-a face cu un mecanism, nu cu o femeie?

— Uite ce-i părinte, îşi pierdu răbdarea por-toricanul. Am fost trimişi aici şă facem o treabă. Dă-ne robotul ţi plecăm!

— Dacă-i robot, vi-l dau. Dacă-i femeie, aţi venit degeaba. îi voi apăra libertatea cu preţul vieţii mele.

— Părinte, nu-i femeie, credeţi-mă! E doar un automat foarte bine făcut, care imită perfect trupul şi comportarea omenească. Nu vrem să vă facem necazuri. Daţi-ne ce-i al nostru şi plecăm.

— Ascultă, tinere. Eşti sigur că-i un robot?

Individul rămase cu gura căscată.

— Ce vreţi să spuneţi?

— Dacă-i cumva o femeie adevărată? Drogată, ca să se supună ordinelor patronului? Pari de bună credinţă. Ai vreo dovadă că-i vorba de un robot? Pentru că, dacă-i o femeie şi încerci s-o iei de aici cu forţa, te faci vinovat de răpire! Ştii careri pedeapsa într-un asemenea caz!

Cei trei se priviră între ei. Păreau cuprinşi de îndoială. Suarez se grăbi să profite.

— Spuneţi-i patronului vostru că, dacă reuşeşte să mă convingă că-i vorba de un robot, îşi va primi maşinăria înapoi. Dar să nu înperce să mă înşele! Oricum, mă voi sfătui cu superiorii mei. Sunt convins că patronul vostru foloseşte, din motive pe care nu le cunosc, femei pe care le prezintă drept roboţi. “Poate pentru ca să nu li se pară clienţilor ciudată compotarea fetelor drogate... Dacă e vorba de un robot, trebuie să aibă nişte facturi, documente, certificat de garanţie... chestii de felul ăsta. Deci poate demonstra uşor că are dreptate. Dacă reuşeşte, atunci îşi va recăpăta obiectul ce-i aparţine. Dacă nu, vo^pune în mişcare presa, televiziunea, comitetele cetăţeneşti, biserica. Nimeni nu poate fi silit să se prostitueze în parohia mea, înţelegeţi? Mie nu mi-e teamă de domnul Handstrom! Acum plecaţi! Mergeţi cu Dumnezeu! Sper să nu mai călcaţi în biserica mea!

Cei trei rămaseră un timp.pe gânduri, apoi negrul făcu un semn. Se întoarseră şi plecară. Se îndreptară spre dreptunghiul luminos al uşii, care-i primi, îi înghiţi, îi dizolvă în luminozitatea sa...

SANISEX

O viaţă sexuală variată, plină de surprize plăcute!

Ştim cu toţii că sexul se bazează pe imaginaţie. Că oricine îşi doreşte să posede o femeie perfectă. CÂŢI AU PARTE DE AŞA CEVA? O femeie cu un trup perfect oferă rareori 'satisfacţii intelectuale pe.măsură, iar femeile inteligente au doar rareori un fizic corespunzător. Da, veţi zice, dar nimeni nu-i perfect! IATĂ, SANISEX VĂ OFERĂ FEMEILE PERFECTE! , Celor ce doresc împlinirea sexuală, casele SANISEX le pun la dispoziţie serviciile unor psihiatri bine pregătiţi, care pot descoperi tot ce vă doriţi. Şi în funcţie de aceste dorinţe ascunse, uneori necunoscute (sau nerecunoscute), veţi avea femeia pe care aţi căutat-o toată viaţa. LĂSAŢI INHIBIŢIILE! RENUNŢAŢI LA IPOCRIZIE!

CĂUTAŢI FERICIREA! CASELE SANISEX V-O OFERĂ! PREŢURI MODICE!

Reporter. Iar acum, dragi telespectatori, câte ceva despre un scandal care se anunţă a fi foarte interesant. După cum probabil aţi aflat, firma Sanisex-, a concetăţeanului nostru Bill Handstrom, a dat în judecată parohia Sfântul Anton pentru însuşire ilegală de bunuri. Avem invitaţi în studiourile noastre pe domnul Miller, avocatul firmei Sanisex, şi pe părintele Sullivan, reprezentantul episcopiei. Ce ne puteţi spune despre această poveste domnule Miller?

Miller. Cred că totul se bazează pe o confuzie. După cum probabil aţi aflat, firma Sanisex oferă clienţilor adroizi de ultimul tip. Asemănarea acestora cu femeile adevărate este Irapantă. Presupun că preotul paroh a fost convins că adroidul care, dintr-un motiv necunoscut, a părăsit localul Sanisex, e o fiinţă umană şi conform spiritului de milostenie pe care-l admirăm la persoanele religioase, i-a acordat azil. Deci, repetăm, credem - sperăm -că totul se bazează pe o regretabila confuzie.

Reporter. Să ascultăm şi punctul de vedere -al părintelui Sullivan.

Sullivan: Este posibil ca ceea ce spune domnul Miller să fie adevărat. Nu avem de unde să ştim. Noi cunoaştem doar că o femeie îngrozită a cerut sprijin şi sanctuar. Datoria noastră a fost să i-l acordăm.

Reporter. Proprietarul nu şi-a solicitat... obiectul?

Sullivan: Ba da. A trimis trei gangsteri care ' au încercat să vâre spaima în părintele Suarez. Pretenţiile lor au fost considerate scandaloase, iar explicaţiile lor, că n-ar fi vorba de o

femeie, ci de un robot au părut, după cum era şi normal, foarte trase de păr. Ca atare, părintele Suarez a cerut sfatul şi ajutorul episcopiei. în prezent, persoana implicată se află sub supravegherea unor specialişti care încearcă să determine care-i adevărul.

Miller. Evident că nu-i vorba de un robot, ci de un android. Iar aspectul acestuia a fost proiectat în mod special pentru a nu fi deosebit cu uşurinţă de o femeie. Dar orice examinare cât de cât serioasă va dovedi despre ce-i vorba. Cu tot aspectul umanoid, artefactul este dotat cu un creier neuronic artificial (CNA), care se deosebeşte ca formă şi dimensiuni de creierul uman. Pe de altă parte, androidul conţine diferite dispozitive de adaptare la funcţiile şi cerinţele sarcinilor pentru care a fost creat, dispozitive atât electronice cât şi mecanice. Va fi suficient ca aşa zisa individă să fie supusă radiografierii,' pentru ca acestea să iasă la iveală.

Sullivan: Am examinat eu însumi radiografii de genul propus de domnul Miller. Nu mi s-au părut prea diferite de cele ale unor persoane cărora li s-au făcut diferite implanturi. Există totuşi posibilitatea unei fiinţe umane controlată prin diferite dispozitive, silită să se supună unor ordine contrare voinţei sale, contrare moralei sale.

Miller. Să fim serioşi! O examinare chiar şi superficială a sistemului circulator, a sistemului osos, ar fi dovedit că nu-i vorba de o fiinţă u-mană! Ce femeie are toate oasele din material plastic? Să zicem Că, în urma unor accidente, i-au fost înlocuite o parte din oasele fracturate cu substitute artificiale. Dar nu întreg sistemul osos! Nu, domnilor, clientul meu consideră că în urma unei examinări cât de cât pertinente, adevărul trebuie să iasă la iveală. Iar dacă după aceea episcopia va continua să susţină că-i vorba de o femeie, vom fi convinşi că-i vorba doar de rea voinţă.

Reporter.» Ce aveţi de spus, părinte Sullivan? Argumentele domnului Miller mi se par deosebit de convingătoare.

Sullivan: Problemele sunt mult mai complicate decât par la prima vedere. Aici nu-i vorba doar de un obiect care trebuie restituit proprietarului, ci şi de modul în care e folosit obiectul respectiv. Biserica are anumite responsabilităţi. Nu exagerez

deloc dacă afirm că anumite suflete sunt în pericol. Sufletele clienţilor caselor

Sanisex. Dacă acolo întreţin relaţii carnafe cu femei, săvârşesc gravul păcat al adulterului. După cum prea bine ştiţi, biserica s-a opus din: totdeauna prostituării şi existenţei caselor de toleranţă...

Miller. Ce adulter, părinte? V-am spus că noi folosim adroizi de ultimul tip, special proiectaţi pentru servicii sexuale.

Sullivan: Şi ce-i un adroid, domnule Miller? Un dispozitiv electronico-mecanic?

Miller. S-ar putea spune şi aşa...

Sullivan: Cu asta lucrurile nu se schimbă de loc în bine. Din punct de vedere al bisericii, se înlocuieşte un păcat cu altul. Nu mai e vorba de adulter, ci de un soi de masturbare, de onanism... O relaţie cu o femeie este totuşi ceva natural, se supune legilor firii... Dar a face sex cu o maşină... asta-i nu-i numai o pervertire a unor funcţii naturale, ci chiar o perversiune. Vă daţi seama că nu putem accepta aşa ceva.

Miller. Staţi un pic! Androizii nu-s simple maşini! Trupul lor imită foarte bine corpul omenesc, scheletul din plastic şi mecanismele interioare sunt acoperite cu muşchi şi piele sintetice, dar organice. Iar creierul artificial este şi el bionic. Deci un android este, în mare parte, un soi de fiinţa artificială...

Sullivan: Vreţi să spuneţi că un android este, de fapt un om? Chiar şi parţial?

Miller. N-aş merge chiar atât de departe... Nu, un android nu-i om, nu poate fi om... dar poate fi considerat un fel de fiinţă inferioară...

Sullivan: Domnule Miller, nici nu vă daţi seama ce lucru grav aţi spus! Deci dumneavoastră oferiţi clienţilor dumneavoastră, pentru a-şi satisface poftele, nişte fiinţe inferioare! Chiâr dacă au înfăţişare omenească! Din punct de vedere moral, săvârşiţi o crimă! în cazul cel mai bun, le oferiţi echivalentul unor femei imbecile, a unor nenorocite ce pot fi supuse oricăror dorinţe, fără a-şi da seama ce fac. Un păcat extraordinar de grav! Sau, în altă variantă, le oferiţi un fel de animale, ca şi cum i-aţi îndemna să aibă relaţii sexuale cu maimuţe sau cu capre! Bestialitate, domnule, aşa se numeşte păcatul ăsta, pe care biserica îl consideră extrem de serios! O perversiune degradantă, un lucru împotriva firii! Nu vă daţi

seama că prin aceasta aduceţi omul la nivel de animal? Nu vom tolera aşa ceva!

Miller. Părinte, discuţia a degenerat! Nu vă pot permite să transformaţi această întâlnire televizată în campanie electorală! Fondul problemei e altul: aţi furat, da, aţi furat un android al nostru şi refuzaţi să-l înapoiaţi! Degeaba încercaţi să abateţi discuţia spre alte aspecte, care nu ne interesează! Dacă nu ne daţi înapoi ce ne aparţine, veţi suporta rigorile legii!

Sullivan: Iar noi nu vom permite să mânjiţi sufletele oamenilor, să-i osândiţi pentru vecie doar ca să vă umpleţi voi de bani! Sunteţi nişte instrumente ale Satanei, conştiente sau inconştiente!

Reporter. Ne vedem siliţi să oprim aici interesanta noastră discuţie, timpul alocat a expirat. După o scurtă pauză publicitară...

SĂ FIM SINCERI MĂCAR UN MOMENT!

Câţi dintre noi suferă de complexe de inferioritate? Câţi dintre noi nu ezită înainte de a avea o relaţie, chiar dacă aceasta poate fi serioasă? Să recunoaştem deschis: bărbatul este, prin natura sa, o fiinţă complexată. Orgoliul masculin este sursa principală de complexe. Pentru că bărbatul trebuie să fie masculul feroce, care satisface întotdeauna o femeie. Cu excepţia câtorva megalomani (şi a câtorva macrogenitali) orice bărbat se întreabă, în sinea lui, fără a îndrăzni să mărturisească acest lucru măcar psihiatrului său, dacă femeia pe care abia a cunoscut-o va fi satisfăcută, dacă dimensiunile membrului său sunt mulţumitoare... Orice relaţie nouă se află sub semnul îndoielii şi poate eşua din cauza acestor îndoieli ce se află ascunse în subconştientul oricărui bărbat.

ÎNTREAGA CIVILIZAŢIE UMANĂ ESTE NEVROZATĂ.

Oare cum ar fi viaţa noastră dacă am-reuşi să scăpăm de asemenea complexe de inferioritate? Oare cum ar evolua civilizaţia dacă energia noastră ar fi îndreptată spre lucruri con-, structive, nu pentru ascunderea unor complexe care sunt, aproape întotdeauna, lipsite de orice bază reală? De ce să nu recunoaştem cinstit că multe dintre eşecurile noastre profesionale sau în afaceri (fără a mai vorbi de cele sentimentale) sunt datorate acestei obsesii ascunse, care ne

macină inconştient şi ne răpesc încrederea în propriile puteri?
CUM V-AŢI SIMŢI ŞTIIND CĂ NU TREBUIE SĂ MAI AVEŢI ASEMENEA TEMERI?
CASELE SANISEX SUNT ALĂTURI DE DUMNEAVOASTRĂ!
VĂ PUN LA DISPOZIŢIE PERSOANE CARE VOR FI SATISFĂCUTE ÎN MOD GARANTAT!
Ele se vor adapta în mod automat la performanţele dumneavoastră, iar satisfacţia va fi reciprocă.
GATA CU COMPLEXELE!
SANISEX E ALĂTURI DE DUMNEAVOASTRĂ!

Părintele Suarez aşteptase răbdător, în anticamera episcopului, lăsându-se furat de gânduri. Fusese convocat pe neaşteptate, fără să i se spună de ce. Nici el nu întrebase, convins fiind că secretarul nu intenţiona să-i spună, chiar dacă ştia despre ce-i vorba. Aşa că aşteptase, bucurându-se de liniştea încăperii întinse, de moliciunea canapelei pluşate, comode...

Până când bătrânul secretar veni şi-l invită în biroul monseniorului.

După ce sărută inelul şi primi binecuvântarea, Suarez se aşeză în fotoliul mare, din piele neagră, făcut astfel ca oaspetele să se simtă în largul lui. Episcopul părea preocupat, dar nu îngrijorat sau speriat.

— Te-am chemat, părinte, să discutăm despre Stella, începu episcopul, ca şi cum Suarez şi-ar fi închipuit că ar fi putut fi convocat din altă cauză.

— Cum stăm cu procesul? îşi permise să se intereseze.

— Bine. Sau cel puţin aşa m-a asigurat părintele Sullivan. Studiază tot felul de cazuri şi precedente care ar putea fi folosite în cazul nostru, deşi, sincer vorbind, precedente adevărate nu există. Până acum n-a existat vreun caz de disputare a proprietăţii unui android. Dar juristul nostru, ca orice irlandez, e priceput la chichiţe avocăţeşti. Am încredere în el şi în mila Domnului, pentru că dreptatea e de parteâ noastră. Ce mai face pocăita noastră?

— Prea sfinte, aş zice că a pornit pe un drum bun. Studiază Sfânta Scriptură şi scrierile Sfinţilor Părinţi. Dă dovadă de o înţelegere extrem de profundă şi pune tot timpul întrebări care dovedesc că nu se mulţumeşte cu o simplă acumulare de

informaţii. Are discuţii îndelungate cu sora Maria a îngerilor şi cu alte surori, pricepute în teologie... Toate sunt entuziasmate de perspicacitatea ei, de mintea ei.ascuţită... Mai mult, cred că a priceput ce înseamnă păcatul. O preocupă foarte mult calea izbăvirii ei, pentru că-i convinsă că a păcătuit, dar că există salvare. Crede cu o sinceritate dezarmantă, din tot sufletul.

— Din tot sufletul... mormăi episcopul. întrebarea este, părinte: oare are ea suflet?

Părintele Suarez rămase cu gura căscată.

— Cum adică, dacă are suflet? reuşi el să în-gaime, după un timp..

— S-o luăm altfel. De ce eşti convins că are suflet?

Parohul medită puţin, înainte de a se aventura să răspundă.

— Pentru că gândeşte. Pentru că înţelege cuvântul Domnului. Pentru că se căieşte. Pentru că doreşte izbăvirea.

— Frate, problema nu-i chiar atât de simplăi Această discuţie nu-i oficială, este premergătoare unor dezbateri pe care le voi avea cu specialiştii noştri în teologie. Şi poate va fi nevoie de discuţii îndelungate la curia papală... Dar există motive pentru care doresc să vorbesc mai întâi cu. tine. Pentru că ai reuşit, în lumea asta murdară, să-ţi păstrezi sufletul neîntinat. Şi pentru că eşti singurul care crezi cu adevărat în Stella, în dorinţa ei sinceră de a ascede către Domnul. Dacă după ce. vom discuta, îţi vei păstra credinţa în ea, voi avea curajul să trec mai departe. Dacă tu vei capitula, nu are rost să polemizez cu alţii, care n-o cunosc atât de bine ca tine, confesorul ei. Pentru că nu de pomană te-am lăsat să-i fi duhovnic şi după ce am mutat-o la mănăstirea din Bernardino. Am dorit să-i urmăreşti îndeaproape evoluţia, pentru că am descoperit, în timpul discuţiei pe care am avut-o cu ea, înainte de a fi mutată printre surori, că are o încredere deplină în tine, că-i dispusă să se mărturisească ţie mai mult şi mai deplin. Deci să analizăm chiar argumentele pe care mi le-ai adus, în favoarea afirmaţiei că Stella are suflet. Care a fost primul?

— Că gândeşte.

— Un argument care ar fi fost valabil, neîndoielnic şi suficient cu puţin timp în urmă. Dar ce-i gândirea?

— Un ansamblu de corelaţii între informaţii, care decurg în mod logic, dar care nu-s cuprinse implicit în informaţiile

iniţiale. Capacitatea de a obţine idei noi din cunoştinţe vechi, se hazardă părintele Suarez.

— Pare destul de corect, mormăi episcopul. Mda... creierele artificiale, electronice sau neu-ronice, sunt capabile să memoreze informaţii, ba chiar să facă diferite corelaţii între ele, conform unor scheme logice stabilite. Chiar să a-jungă la ceea ce am putea numi idei noi. Aşa numitele. Inteligenţe Artificiale sunt capabile de un simulacru convingător de gândire, pentru că, pe lângă schema logică iniţială, beneficiază şi de capacitatea de a învăţa, de a extinde şi chiar modifica schema respectivă... Pe de altă parte, * există oameni cu tare intelectuale, la care procesul gândirii e alterat, e evident inferior procesului gândirii calculatoarelor. Dar nu cred că i-ar trece cuiva prin minte să pună la îndoială faptul că aceşti nenorociţi n-ar avea suflet, doar pentru că-s inferiori unor maşinării sofisticate. Nu, nu cred că gândirea - nici măcar inteligenţa - ar fi legate implicit de existenţa sufletului... Să vedem mai departe.

— Pentru că înţelege cuvântul Domnului.

— Mda... Acest argument mi se pare şi mai îndoielnic decât cel dintâi. în primul rând, înţelegerea poate fi doar o manifestare a unei rutine în gândire, a unei predispoziţii - sau programări - pentru acceptarea unor afirmaţii. Un android, robot sau calculator căruia i s-au stabilit predispoziţiile logice necesare poate fi făcut să accepte învăţătura Domnului mai degrabă decât un om încăpăţânat. Cred pentru că-i absurd poate însemna atât capacitatea umană de a transcede condiţia sa, de a fi deschis pentru revelaţie, cât şi dispoziţia de a accepta ceva ce se conformează unor scheme logice, indiferent dacă învăţătura respectivă contrazice alte scheme logice. Pe de altă parte, câţi oameni înzestraţi cu raţiune, ba chiar cu o morală deosebită, altruişti şi milostivi, resping învăţătura Domnului, din motive numai de ei cunoscute... Dacă ar fi să ne luăm după cifre, înseamnă că trei sferturi din populaţia Pământului n-are suflet, pentru că indivizii sunt atei sau cred în divinităţi păgâne... Nu, acest argument este mai slab decât primul... Să.-I vedem pe următorul.

— Pentru că se căieşte.

— Da, căinţa... Interesant concept... Căinţa... Asta implică atât părere de rău pentru ce-ai făcut, dar şi sentimentul vinovăţiei. Două lucruri care nu-s neapărat legate. Poate să-ţi

pară rău că ai făcut ceva, dar să nu te simţi vinovat, să-ţi găseşti scuze şi motivaţii. Iar sentimentul vinovăţiei poate fi declanşat şi de un complex de culpabilitate, nu neapărat de o analiză corectă, lucidă, a faptelor. Vezi tu, părinte, căinţa implică, în primul rând, un sistem moral de referinţă, faţă de care îţi raportezi faptele şi vezi în ce măsură ele se încadrează în normele morale acceptate. Un canibal - dintr-o societate în care canibalismul nu-i ceva condamnabil - nu se consideră vinovat de faptul că mănâncă din carnea semenului său. Nici-un bolnav psihic care se deda la acte de canibalism nu se consideră .vinovat, pentru că normele lui morale aberante nu se raportează la cele sociale. Deci căinţa implică conştiinţa propriei greşeli, dorinţa de a-o depăşi, de a deveni mai bun... Da, căinţa poate fi legată de existenţa unei conştiinţe superioare... Dar 0 minte artificială poate fi dirijată de un sistem de reguli foarte stricte, a căror încălcare poate produce reacţii ce pot semăna cu vinovăţia. Căinţa este, în esenţă, recunoaşterea a ceva-caracterizat aprioric drept bine, acceptat ca atare. Iar orice nu respectă regulile de bază este considerat rău. O schemă binară destul de simplistă, pe care gândirea artificială o poate respecta chiar mai bine decât cea umană, predispusă din start la autocompătimire şi autojusti-ficare. Mai mult, căinţa implică apeiul anterior la liberul arbitru, la alegerea deliberată a binelui sau răului, la căderea în ispită. Deci implică săvârşirea răului în cunoştinţă de cauză, ceea ce declanşează ulterior, post factum, o analiză marcată de culpabilitate, ceea ce produce un simţământ de regret, de dorinţă de a reveni la starea anterioară faptei. în cazul Stellei, de ce s-ar ivi acest sentiment de culpabilitate? Ea n-a avut de ales. Indiferent de gravitatea păcatelor pe care le-a săvârşit, n-a avut conştiinţa lor. Ba dimpotrivă, mintea ei de atunci fusese astfel programată încât să fie convinsă că face un lucru bun, folositor.

— Aşa este, prea sfinte. Dar căinţa mai înseamnă şi recunoaşterea ulterioară că ai trăit în păcat. Apostolul Pavel i-a persecutat pe creştini convins fiind că-şi face datoria. Dar, după ce a aflat adevărul, s-a căit de faptele lui, nu s-a justificat spunând că nu ştiuse că-i un lucru rău.

— Pe undeva ai dreptate... Şi totuşi, chestia cu căinţa nu mi se pare convingătoare... Am impresia că poate fi reflexul

unor reguli care conduc la initarea conştiinţei, nu la manifestarea însăşi a conştiinţei... Să vedem ce mai avem.

— Pentru că doreşte izbăvirea.

— Izbăvirea... Un concept atât de nebulos, bazat pe o chestie extrem de subiectivă... Numai speranţă. Nu-mi pot imagina un mecanism, oricât de sofisticat, care să ştie ce-i speranţa. Orice creier artificial este, prin construcţie, logic. Speranţa n-are nici o logică. Ţine mai degrabă de capacitatea omului de a visa, de a-şi imagina o altă realitate, diferită de cea normală. Izbăvirea reprezintă visul nostru, â bucăţilor de lut însufleţite, că acea entitate creatoare de deasupra noastră ne va acorda o şansă suplimentară. Cea mai elementară logică ne-ar împinge să credem că suntem damnaţi, că vom arde în focul veşnic pentru păcatele noastre. Dar în mintea umană există ceva iraţional, ceva ilogic, care-i mai puternic decât partea noastră raţională, şi care ne face să credem că se va întâmpla un fapt pe care nu ştim să-l explicăm, să-l justificăm, dar care va împlini visele noastre cele mai dragi. Această lipsă de lpgică, dacă vrei chiar de coerenţă, este tipică gândirii omeneşti. Ea nu poate fi imitată de gândirea artificială, oricât de complicată ar fi aceasta, oricât de mimetică ar fi.'Nimeni nu poate imita un nebun, dacă n-are o doză zdravănă de nebunie în el. Da, părinte Suarez, setea de izbăvire a Stellei poate dovedi că gândirea ei e omenească.

— Deci are suflet! răsuflă uşurat parohul.

— Eh! Lucrurile nu-s chiar atât de simple... Vezi tu, noi ştim cu certitudine că Stella nu-i om. Faptul că are o gândire umană, înzestrată cu un strop de iraţionalitate, nu o face egală omului. Pentru că omul nu-i numai gândire. Mai are şi spirit creator, transmis de divinitate când a suflat asupra lui, dându-i viaţă... Stella nu poate face copii, deci nu ia parte la creaţia veşnică, neîncetată, parte a ciclului divin de creare a lumii.

— Nu toţi oamenii sunt înzestraţi cu capacitatea de procreere, bombăni Suarez. Asta nu-i face mai puţin oameni.

— Ai şi tu dreptate. Dar nu aceasta-i problema care ne interesează. Ci dacă Stella are suflet, chiar dacă:i un simplu android. Am aflat din surse sigure că Vaticanul.studiază foarte serios dacă extratereştrii pot avea suflet. O problemă foarte gravă, plină de implicaţii profunde. Nu-i de crezut că Domnul a creat specii inteligente, fără a le acorda şansa izbăvirii... Dar

până în acest moment, omenirea n-a întâlnit alte specii inteligente,,aşa că problema e de interes pur teoretic. Aşa că am face bine. să revenim la problema noastră, care-i ceva concret. învăţătura bisericii spune că omul capătă suflet din clipa naşterii, ba chiar din clipa conceperii fătului. în cazul Stellei ar fi vorba de un caz aparte: căpă-tarea unui suflet ulterior naşterii. Un adevărat miracol. Dar ştii prea bine că biserica este foarte prudentă când e vorba de minuni. Nu le acceptă prea uşor. Pericolul de a ne înşela a prea mare. Frate, dorinţa ta de a o vedea pe Stelfa acceptată ca om deplin e prea mare, te poate face să confunzi realitatea cu propria-ţi vrere, te poţi amăgi foarte uşor. Iar deziluzia poate fi cruntă. Nu cred că problema e de competenţa noastră. Va trebui să facem apel la învăţaţii curiei papale. Până atunci, nu vom nega posibilitatea miracolului, dar nici nu-l'vom recunoaşte. Continuă să ai grijă de ea, ca şl până acum. Instruieşte-o, oferă-i învăţătură şl alinare, dar nu-i da speranţe iluzorii. Oricum, e mai bine să rămână în continuare la mănăstire. Iar noi vom lupta mai departe pentru a o libera de păcat şi de cei care vor s-o păstreze pe căile pierzaniei. Indiferent ce este ea. Ştim că nu-i om şi nu dorim să obţinem pentru ea statutul de om, ci doar s-o salvăm din starea jalnică în care fusese. Sper ca părintele Sullivan sa găsească vreo chichiţă juridică...

▲ ▲ ▲

TINEREŢEA E FRUMOASĂ
ŞI PLINĂ DE ILUZII

Ce poate fi mai frumos, mai plin de făgăduinţe, decât un lucru necunoscut şi învăluit în mister?

Romantismul tinereţii acordă valori nebănuite acelor, lucruri neştiute încă, dar care vor deveni, curând, o componentă normală a vieţii. La loc de frunte se află dragostea. Dragostea cunoscută, deocamdată, doar din cărţi... Adolescenţa este vârsta periculoasă. Pentru că iluziile se confruntă cu realitatea. Şi, de multe ori, lucrurile ce-s considerate minunate se pot dovedi urâte, sordide, neplăcute... N-ai simţit niciodată dorinţa de a face dragoste cu prietena ta? Recunoaşte cinstit: ţi-a fost frică.. \ Nici unul dintre voi n-o făcuse până atuncL şi te-ai temut să nu rataţi momentul cel mai important al vieţii. . Eşti perfect conştient că ar trebui să înveţi anumite lucruri, dar că nu le poţi învăţa din cărţi sau diri manuale. CĂ AR TREBUI SĂ APELEZI LA

CINEVA CU EXPERIENŢĂ. Dar e.şti îndrăgostit, iar a face sex cu o altă femeie ţi se pare un lucru groaznic. Şi, de altfel, nici nu ştii cum să cucereşti o femeie... O DILEMĂ CRUNTĂ Ce-i de făcut? Ştii că fericirea ta depinde de prima noapte petrecută cu iubita ta... că bunele intenţii şi dragostea nu-s suficiente... că s-ar putea să te faci de râs... ceea ce n-ai putea suporta... CE-I DE FĂCUT? în asemenea momente e bine să ai un prieten care să-ţi dea sfatul cel bun, să te îndrume către cei care te pot ajuta fără să-ţi mânjeşti dragostea curată, lată sfatul meu prietenesc:

CASELE SANISEX! Casele SANISEX oferă servicii ireproşabile pentru începători. Adevărate lecţii de viaţă. Vei deveni, în scurt timp, un adevărat expert al sexului, capabil să-ţi aduci iubita' pe culmile extazului. ŞI NU AI DE CE SĂ TE SIMŢI VINOVAT CEA CARE TE VA INSTRUI NU-I FEMEIE NU-ŢI POŢI ÎNŞELA IUBITA CU O MAŞINĂRIE Fă-o cu sufletul împăcat. Vei învăţa ce-ai nevoie, păstrându-ţi puritatea. Iubita ta va fi prima femeie cu care vei avea de-a face. Dar în calitate de adevărat bărbat...

Judecătorul Cox: Linişte! Dacă nu încetaţi, evacuez sala! Domnule Miller, vă rog să vă controlaţi expresiile! Ca om credincios, mărturisesc că m-au impresionat neplăcut declaraţiile dumi-tale anticlericale, chiar dacă eu aparţin altei biserici. Rişti, în felul ăsta, să nu fiu obiectiv la stabilirea verdictului.

Miller. Scuze, domnule judecător. Trebuie însă să recunoaşteţi că domnul Sullivan m-a provocat.

Judecătorul Cox: Vă avertizez pe amândoi! Suntem la tribunal, nu la circ! Vă rog să păstraţi decenţa cuvenită! Continuă, domnule Miller.

Miller. După audierea martorilor, cred că nu-mi rămâne mare lucru de spus. Este vorba de furt. O infracţiune banală şi minoră, pe care acuzatul - mai bine zis apărătorul acuzatului - încearcă s-o transforme în ceva nebulos şi chiar metafizic. Nu dorim pedepsirea păcătosului, în privinţa asta lăsăm condamnarea pe seama propriei sale conştiinţe. Ne mulţumim doar să ne recuperăm bunul nostru. Am prezentat dovezi suficiente - documentaţie de proiectare, facturi, note de plată - prin care să justificăm dreptul nostru. Curtea va lua, sperăm, singura decizie corectă.

Sullivan: Domnule judecător, stimaţi juraţi! Trebuie să decideţi astăzi în privinţa unei probleme de proprietate. Mai înainte de a pleda în favoarea dreptului nostru, trebuie să cădem de acord asupra unei probleme de fond. Ce-i obiectul în dispută.

Miller. Iar începem? Documentele dovedesc fără urmă de îndoială: un android multifuncţional.

Sullivan: Perfect. Din declaraţia martorului, pe care n-a pus-o nimeni sub semnul întrebării, rezultă că androidul respectiv s-a refugiat de bună voie pe teritoriul bisericii. Dacă vom încadra obiectul disputei noastre în categoria aparatură electronică şi calculatoare, după cum se pare că ar fi normal, - după părerea jeclamantu-lui, ne găsim într-o situaţie bizară: care ar putea fi decizia curţii în situaţia în care un televizor ar fugi din casa reclamantului la vecin, cerând adăpost acolo?

Miller. Un televizor nu poate fugi şi nici nu poate exprima o asemenea opţiune aberantă!

Sullivan: Perfect de acoTd. Dar un calculator? Ce părere are onorabilul avocat al reclamantului?

Miller. Evident, rămân la părerea anterior exprimată.

Sullivan: Măcar într-o privinţă suntem de acord. Deci, în concluzie, nu cred că putem încadra obiectul disputei la categoria aparatură electronică şi calculatoare. Aş propune o altă definire: obiect cu structură trupească biologică, înzestrat cu capacitate de deplasare şi inteligenţă limitată. Onorabilul confrate este de.acord?'

Miller. Da, mi se pare oricum mai apropiată de realitate decât prima.

Sullivan: Perfect. Remarc că suntem, încă o dată, de acord. Dar definiţia anterioară corespunde, In mare măsură, celei unui animal. în aceste condiţii, noi recunoaştem dreptul reclamantului la proprietate. Legile statului permit deţinerea în proprietate a animalelor. Onorabilul confrate e de acord cu interpretarea mea?

Miller. Din moment ce ne recunoşti dreptul la proprietate, da.

Sullivan:.Perfect. Să trecem maii departe. Nu ne este foarte clar ce fel de animal este această Stella, care a cerut drept de azil în biserica părintelui Suarez, dar legile existente, tradiţia şi precedentele juridice stabilesc două rezolvări ale

problemei. îmi permit să vi le amintesc. în primul caz, facem apel la modul de soluţionare a problemelor în litigiu privind dreptul de proprietate .asupra vitelor care trec pe păşunile altei persoane decât proprietarul de drept.

Rumoare în sală.

Sullivan: După cum ştiţi, cel care nu-i în'stare să-şi păzească vitele pierde posesiunea animalului respectiv, care devine proprietatea celui pe terenul căruia a intrat.

Miller. Asta-i o excrocherie! O răstălmăcire a legii!

Judecătorul Cox-. Nu mi se pare. Aţi fost de acord că androidul dumneavoastră poate fi considerat un fel de animal.

Miller. Da, sigur, dar nu într-atât încât să-l consider o vită fugită de pe păşune!

Sullivan: Perfect. Atunci permiteţi-mi să vă amintesc cum se procedează în cazul unui animal domestic sau de casă care fuge de la stăpân din cauza unui tratament necorespunzător sau degradant. Conform legilor de protecţie a animalelor, într-o asemenea situaţie proprietarul iniţial este lipsit de orice drepturi asupra făpturii respective şi este condamnat la o amendă substanţială, iar animalul'devine bun al celui la care s-a refugiat, dacă acesta dor.eşte să-l preia şi se obligă că-i vă asigura condiţii corespunzătoare de existenţă. După consultarea clientului meu, vă asigur că acceptă proprietatea şi se obligă să-i asigure cele mai bune condiţii de trai.

Miller. Protestez...

Judecătorul Cox. N-aveţi de ce. Soluţia propusă de domnul Sullivan mi se pare extrem de rezonabilă.

Miller. Nu putem accepta asimilarea androidului nostru cu un animal supus unui tratament corespunzător!

Sullivan: Consideraţi că obligarea androidului la întreţinerea de relaţii sexuale ilicite este un tratament corespunzător? Aţi fost de acord că, măcar din anumite puncte de vedere, androidul poate fi considerat un animal. Dacă decizia Curţii ne va fi nefavorabilă, vom sesiza Societatea pentru protecţia animalelor că obligaţi ceva ce poate fi considerat animal să întreţină'relaţii sexuale cu oamenii! Să vedem ce va ieşi din asta şi cât de mult îi va conveni patronului dumneavoastră!

Miller. N-ai decât! O să...

Judecătorul Cox: încetaţi! Cazul se închide prin decizia că androidul să rămână în posesia celui la care şi-a găsit adăpost! Gata! Plecaţi toţi de aici!

▲ ▲ ▲

SEX! SEX! SEX! SEX! SEX!
SEX SĂNĂTOS ŞI FĂRĂ RISCURI!
CASELE SANISEX FAC MARI REDUCERI DE PREŢURI
NU PIERDEŢI OCAZIA!

▲ ▲ ▲

Societatea asta e nebună, e bolnavă, e preocupată doar de binele ei. Lăsaţi dracului tradiţiile tâmpite şi aveţi grijă şi de voi! La ce vă trebuie familie? Ca să aveţi la dispoziţie o femeie? Cineva care să vă toace banii, să vă umple casa de plozi gălăgioşi, plângăcioşi şi bolnăvicioşi? N-o să reuşiţi nimic în viaţă dacă vă băgaţi gâtul în jug! Un android Sanisex e mult mai grozav decât o femeie. Vă spunem noi care ştim ce ştim!

Poate nu vă convine să fiţi văzut seară de seară la bordel. Poate nici nu vă convine să ieşiţi din casă în fiecare seară. Poate sunteţi un individ comod, care vă respectaţi intimitatea.

NICI O PROBLEMĂ!

Casele Sanisex închiriază androizi-femei pe termenul dorit: o zi, o săptămână, o lună, chiar şi un an. Puteţi avea câte femei doriţi, de toate tipurile, de orice temperament. Fără nici o obligaţie. Puteţi renunţa la partenera de pat oricând, fără nici o pensie alimentară, fără scandal, fără 'scene de gelozie.

Da, o să spuneţi, dar o femeie în casă nu înseamnă numai sex.

GREŞIŢI!

Gospodinele Sanisex se pricep nu numai să vă satisfacă orice fantezie erotică, dar sunt cele mai bune bucătărese, se pricep să întreţină casa, să spele, să calce, să converseze plăcut.

ŞI TOTUL LA UN PREŢ CARE REVINE, LUNAR, LA MAI PUŢIN DE O ZECIME DE SALARIU!

PUTEŢI SĂ VĂ OFERIŢI O NEVASTĂ DOAR CU ATÂT?

DACĂ DA, RENUNŢAŢI LA SANISEX!

▲ ▲ ▲

Semiîntuneric moale, blând, mirosind a milostenie şi înţelegere...

— Spune fiule, ce te-a împins să ceri să mi te spovedeşti?

— Am păcătuit prea sfinte... Păcat mare şi grav.

— M-aş mira! După cum te cunosc, frate, nu te cred în stare de păcat.

— Şi totuşi am păcătuit. M-am lăsat cuprins de păcatul trufiei.

— Trufia... da... mare păcat... Şi cu ce ocazie?

— M-am gândit că s-ar putea... s-ar fi putut să ajung... un fel de apostol al androizilor. Mi-am dorit să propăvăduiesc cuvântul Domnului printre ei... să-i aduc pe calea cea dreaptă.:, spre marea slavă a Domnului şi bisericii. Şi - aici e marele meu păcat - pentru a ajunge celebru, beatificat... poate sanctificat... Gânduri deşarte, prea sfinte, pline de zădărnicie...

— Cu adevărat pline de zădărnicie, pentru că Domnul le-a zădărnicit cu uşurinţă. în afară de Stella, nici unul dintre androizi n-a dovedit a avea gândire independentă. Sunt, toţi, doar aparate complicate, sofisticate. Doar atât.

— Nu înţeleg un lucru, prea sfinte. Credeam că după ce-am câştigat procesul Stellei, Sanisex va da faliment. Spre surprinderea mea, procesul a trecut neobservat de presă. Ca şi cum n-ar fi fost. Iar casele Sanisex se înmulţesc, prosperă, au preţuri atât de scăzute încât orice amărât îşi permite să le frecventeze sau să închirieze un android...'Şi biserica nu face nimic, nu ia atitudine faţă de păcatul care se întinde...

— Frate, ţie pot să-ţi mărturisesc. Am încercat. Dar s-au făcut presiuni incredibile la nivele cele mai înalte - chiar Prea Sfântul Părinte a fost ameninţat - din partea unor persoane care reprezentau guvernul, dacă-ţi vine să crezi... Da, guvernul e implicat. Am aflat din surse sigure că programul de cercetare a fost plătit de guvern, că preţurile acelea uimitor de mici se bazează pe subvenţii guvernamentale secrete... Nu m-ar mira ca Bill Handstrom să fie doar un om de paie, ceea ce ar explica favorurile de care beneficia din partea autorităţilor... Am mai aflat, de la colegii noştri din alte părţi ale lumii, că s-au deschis o mulţime de filiale Sanisex în aproape toate ţările subdezvoltate. Că acolo li se face o propagandă neoficială, subterană, dar deşănţată...

— Şi cu ce scop toate astea, prea sfinte? Oare guvernul nostru e vândut Satanei?

— Cine poate şti? Oricum, am observat câteva lucruri şi am tras unele concluzii. Nu ştiu cât de corecte, dar ţie pot să ţi le spun. în primul rând, statisticile medicale indică o scădere uluitoare a cazurilor de boli venerice. S-ar putea ca propaganda deşănţată în favoarea caselor rău famate să fi înlăturat promiscuitatea care ducea la răspândirea acelor boli... E doar o presupunere, frate... Poate despre asta o să aflăm mai târziu, când rezultatele vor fi concludente. Dar am mai observat ceva. Mult mai important şi care, mai mult ca sigur, nu va fi recunoscut niciodată oficial. E vorba-de scăderea dramatică a natalităţii. Se ştia de mult că populaţia crescuse mult deaâupra limitelor suportabile, că ne ameninţa o catastrofă ecologică... Evident, biserica nu putea fi de acord cu introducerea controlului populaţiei. Se pare că s-a folosit altă monedă, care a constat în abaterea energiei procreatoare în altă parte.

— Cred că aveţi dreptate: în ultimul timp n-am mai botezat nici un copil. Mai mult, n-am oficiat nici o căsătorie. Un lucru ciudat, dar căruia nu-i dădusem importanţa cuvenită, pentru că nu descoperisem nici un înţeles al faptelor.

— Poate că totul e doar închipuirea mea, frate. Dar prea bine se potriveşte totul, pentru a fi doar o simplă închipuire...

Rămaseră tăcuţi un timp, doi bătrâni obosiţi în vremuri pe care nu le înţelegeau... în cele din urmă, părintele Suarez îşi adună curajul şi întrebă:

— Mă iertaţi, prea sfinte... Şi cu Stella ce s-a întâmplat?

— După ce s-a stabilit fără urmă de îndoială că-i un unicat, Prea Sfântul Părinte i-a permis intrarea într-o mănăstire, unde să-şi pună în valoare înclinaţia pentru studiu. Acum se numeşte sora Maria a Stelelor..'. Mă întreb oare ce-a fă-cut-o să fie aşa, deosebită'de ceilalţi androizi... Cazul ei a fost studiat nu numai de savanţii curiei, papale, ci şi - cu aprobarea noastră, bineînţeles - de cercetătorii de la Servants Lmt., precum şi de unele agenţii guvernamentale. Nimeni n-a descoperit nimic deosebit, nici în procesul de fabricaţie, nici în materialele folosite, nici în experienţa... să-i zicem de viaţă...

— Poate cu excepţia faptului că ea, spre deosebire de celelalte, avusese parte de dragoste, suspină parohul. Nu credeţi, prea sfinte, că dragostea este grăuntele din care poate răsări o minune?